„ASOCIAȚIUNI" SIBIIU

Anul al 55-lea | 14 Pagini | EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei | 14 Pagini | Nr. 85 Duminică 27 Martie 1938
P IIII

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful postal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Justiția militară

Odată cu unificarea codului penal și a procedurei penale, a fost modificat și codul de justiție militară.

Caracteristica acestei reforme o formează o independență mai accentuată a justiției față de autoritate și crearea unei magistraturi speciale.

In aceste condițiuni funcționează astăzi tribunalele militare la corpurile de armată și la unele divizii, și Curtea de casare și justiție.

Instanțele de fond se compun din trei ofițeri juriști și doi combatanți, când se judecă crimele, și din trei ofițeri combatanți și doi juriști când se judecă delictele, fiind prezidate totdeauna de un magistrat militar. Curtea de casare este compusă din cinci magistrați militari, președintele având gradul de general.

Când s'a pus în aplicare noul cod de justiție militară, nu exista încă efectivul de magistrați necesari funcțiunilor de procurori, judecători de instrucție și judecători de ședință la toate tribunalele. Se spera însă că acest corp va ajunge cu timpul să corespundă tuturor nevoilor.

Or, pe când acestea au crescut mereu prin efectul stării de asediu, care dă în competința instanței speciale un număr crescând de infracțiuni dela instanțele ordinare, efectivul juriștilor militari a stagnat și de câtva timp este în scădere.

Astăzi, acest corp cuprinde numai doi generali, aflați în fruntea justiției și a Curții de casare, deși camerele de punere sub acuzare și instanțele de fond când judecă ofițeri superiori, trebuie să fie prezidate de generali. Și în alte grade, lipsurile sunt resimțite.

De aci, dificultăți în ritmul instrucției și judecății, navete de la un tribunal la altul, prea puțini judecători de instrucție față de numărul cazurilor încredințate și de proporțiile multora, precum și alte neajunsuri dăunătoare justiției în general și celei represive în special.

Organele competente să îndrepte lacunele de acest fel vor conveni desigur că atunci când s'a socotit oportun să se atribue justiției militare un rol mai important de cât ori când, se cuvenea să i se acorde și mijloacele necesare spre a le îndeplini în condițiunile așteptate.

Chestiunea merită să fie examinată și rezolvată.

Politica externă a Ungariei

Intr'un volum din Mai 1935 despre „Italia și problemele ei internaționale", Latinus, pseudonim, care ascunde pe un apreciat diplomat italian, se poate ceti următorul pasaj, în încheerea unui scurt capitol despre Ungaria :

„Problema revizionismului domină politica externă ungară. Ungaria va fi în mod necesar cu acea Putere, care o va sprijini în revendicările ei, și care, în ochii ei, îi va oferi cel mai mare număr de posibilități spre a le realiza. Din această cauză, Ungaria a fost cu Italia, și din toată inima, din ziua în care aceasta a ridicat steagul revizionismului. Din această cauză, Ungaria nu va lua niciodată deschis poziție contra Germaniei, pentrucă simte că fatal Germania va trebui să fie revizionistă pentru ea însăși și va trebui deci să fie și pentru alții. Pentru aceste motive, Ungaria dorește mai mult de cât orice alt lucru, să se restabilească între Italia și Germania acele relațiuni, care existau înainte de criza austriacă".

„De altfel, continuă autorul, există o nuanță între relațiunile Italiei cu Ungaria și ale Ungariei cu Germania. Ungaria și Germania au fost tovarășe de arme în timpul marelui război. Aceasta creează, natural, amintiri comune. Dar maghiarii își amintesc și de anumite atitudini germane, care-i fac să se gândească cât de puțin comozi sunt germanii, când se simt stăpâni. De aici, o impresie de teamă și de prevențiune, care nu există în schimb în ce privește Italia. Aceasta explică multe din ezitările maghiare în chestiunea Anschlussului. Ungaria a urmat cu loialitate Italia în politica ei de apărare a independenție austriace ; în acest sens, ea a luat parte la protocoalele dela Roma, din Martie 1934. Și a făcut-o în propriul său interes, pentru că îi este mai plăcut să aibă la frontierele ei mica Austrie, decât Germania mare, însă ezită când politica austriacă ia o orientare prea deschis antigermană".

Am citat în întregime aceste aprecieri, făcute de un prieten al Ungariei, fiindcă ni se pare că definesc cu multă precizie politica externă maghiară față de Germania și fiindcă sunt de o deosebită actualitate, după înfăptuirea Anschlussului.

In cei patru ani din urmă, angajată în politica protocoalelor romane, Ungaria și-a continuat totuși raporturile de prietenie cu Germania.

In tot acest răstimp, politica externă maghiară a fost o politică de compromis și de echilibru în Europa Centrală, între cele două Mari Puteri revizioniste, care sprijineau revendicările Ungariei, dar care, prin însăși forța lucrurilor, se neutralizau în tendințele lor în Europa dunăreană și permiteau astfel Ungariei să-și păstreze neatârnarea politicii ei externe. Constituirea axei Roma-Berlin, consfinția în 1936, această politică de echilibru acasă și de revizuire în afară. Pe măsură însă ce Italia se orienta spre Mediterana, înrâurirea germană devenea mai puternică pe Dunărea de mijloc.

Înfăptuirea Anschlussului nimicește această formulă de stabilitate în Europa Centrală. Politica externă maghiară se află astăzi în fața a două fapte noi, de o importanță considerabilă: vecinătatea nemijlocită dintre Ungaria și Germania și disparița protocoalelor tripartite de la Roma.

Declarațiile făcute Miercuri de d. Kanya în fața comisiei afacerilor străine a celor două Camere, ne lămuresc asupra celor dintâi reacțiuni ale politicii externe ungare față de noua stare de lucruri.

Ca toți comentatorii evenimentului, d. Kanya explică Anschlussul prin incompatibilitatea dintre dreptul de autoderminare și interdicția tratatului dela Saint-Germain, de a se aliena independența Austriei; prin pasivitatea Puterilor garante ale neatârnării austriace și prin modificarea politicii italiene. Realizarea Anschlussului face Germania vecină cu Ungaria, dar nu schimbă raporturile lor. Intre cele două țări nu există divergențe sensibile, iar în unele privințe „există chiar o continuitate deplină de interese". Politica Ungariei față de Reich nu se va schimba. Acesta nu a lăsat de altfel, nicio îndoială, că el consideră frontiera cu Ungaria tot așa de inviolabilă ca cea cu Italia, Elveția și Iugoslavia.

Relațiile Ungariei cu Italia rămân neclintite și vor fi însuflețite ca și până azi „de spiritul protocoalelor romane".

In fine, după ce constată simpatiile adânci ale poporului polon pentru Ungaria și-și exprimă speranța că colaborarea pacifică cu Polonia se va desvolta favorabil, d. Kanya declară că Ungaria își continuă străduințele de a-și normaliza relațiile cu statele Micii Înțelegeri, și că, de curând, au fost reluate negocierile cu România, întrerupte în Septembrie trecut, și, „pentru reușita cărora, nu va lipsi, de sigur, bunăvoința Ungariei".

Primul ministru, d. Daranyi întregește explicațiunile ministrului de externe, declarând în rezumat că independența Ungariei nu este amenințată, că ea este garantată de amiciția Puterilor, cu care ea trăește în strânsă comunitate și de desvoltarea armatei, elemente indestulătoare spre a garanta securitatea Ungariei.

Din declarațiile de mai sus reese că Anschlussul a pus pentru Ungaria problema independenței ei, pe care, poporul ungar este hotărît să o apere. Această independență își găsește însă chezășia în prietenia Germaniei și Italiei, căci deși protocoalele romane au dispărut odată cu sfârșitul Austriei, „spiritul" lor rămâne la baza raporturilor cu Roma. Fără a-și da o adeziune formală la axa Roma-Berlin, Ungaria face deci în fapt politica acesteia, căutând în bunăvoința celor două Mari Puteri vecine, principalul element al securității sale.

Ceeace este interesant de reținut este faptul că noua vecinătate a Germaniei nu pune capăt politicii de apropiere a Ungariei de statele Micii Înțelegeri și în deosebi de România, politică inaugurată în cursul anului 1937, în urma sugestiilor Italiei.

In măsura, în care este însuflețită de o sinceră dorință de pace trainică, o asemenea politică urmează să fie primită în principiu cu satisfacție. Realizarea ei atârnă bineînțeles de modalitățile unei înțelegeri. Din analiza făcută de Latinus, citată la începutul acestei cronici, am văzut că politica ungară, se mișcă între polul revizionismului și acela al unei anumite temeri de politică pangermanistă. Ungaria poate fi o avangardă a acesteia din urmă sau elementul unui nou echilibru în basinul dunărean, după înfăptuirea Anschlussului. Dacă își alege acest din urmă rol de stabilitate și de pace, hotărârea ei poate fi de o mare importanță în politica internațională a basinului dunărean. De aceia, opinia noastră publică acordă toată atenția, pe care o merită, declarațiilor făcute la Budapesta și așteaptă cu interes desfășurarea politicii pozitive de apropiere anunțată de d. Kanya, ca și precisarea atitudinii guvernului român relativ la această politică.

SOARE CU DINȚI

(Vezi articolul din pag. 13).

„M'am bătut in duel aerian cu Bruno Mussolini"

Sub acest titlu, ziarul „L'Intransigeant" din Paris, cu data de 22 Martie, publică dela corespondentul său particular din New-York, următoarele :

„Căpitanul Derek Dickinson, care s'a întors de curând în Statele-Unite, după ce s'a luptat timp de 16 luni pe frontul guvernamental spaniol, a făcut reprezentantului ziarului „Daily Telegraph" declarațiuni senzaționale despre duelul aerian pe care l-a avut cu Bruno Mussolini, fiul Ducelui.

— In acea vreme, a spus d. Dickinson, Bruno Mussolini se afla în insulele Baleare, cu un detașament de aviație națională. Intr'o zi, telegrafie, prin fără fir, la Valencia, că ar vrea să se întâlnească, într'o luptă aeriană cu „cel mai bun pilot" al guvernamentalilor. Provocării i-am răspuns eu și a rămas stabilit ca duelul să se desfășoare într'o zi anumită, la 3500 metri deasupra mării, la 15 kilometri Est de Valencia".

Trei avioane erau autorizate să asiste la luptă, în calitate de „martori".

Intocmai ca pe timpul cavalerilor medievali, duelul s'a petrecut în condițiuni de loialitate perfectă.

— Am manevrat fiecare din noi, folosind toate trucurile posibile ale înaltei acrobații aeriene. Duelul a ținut o jumătate de oră. La sfârșitul lui ne aflam doar la o mie de metri deasupra apei și amândoi isprăvisem muniția și rezervele de benzină. Mussolini aruncă în aer una din

BRUNO MUSSOLINI

mănușile lui, în semn că lupta se terminase. Revenind pe pământ am constatat că fuselajul avionului meu fusese atins de peste 300 de ori. Mă întreb cum de-am putut rezista acelor atacuri ucigătoare. S'a spus că Bruno Mussolini a fost rănit la picior".

Vas impotmolit și sfărâmat de stânci pe coasta Coreei

Tokio, 24 (Radio-Central). — In apropiere de portul Cempulo, de pe coasta coreiană, s'a întâmplat un groasnic accident, căruia i-au căzut victimă 27 persoane. Un mic vas de coastă japonez, pe bordul căruia se aflau 41 persoane, s'a împotmolit din cauza cetei și a fost împins apoi de valuri și sfărâmat de stânci. Din cei 41 ocupanți ai vasului, n'au fost salvați decât 14, iar ceilalți 27 s'au înecat.

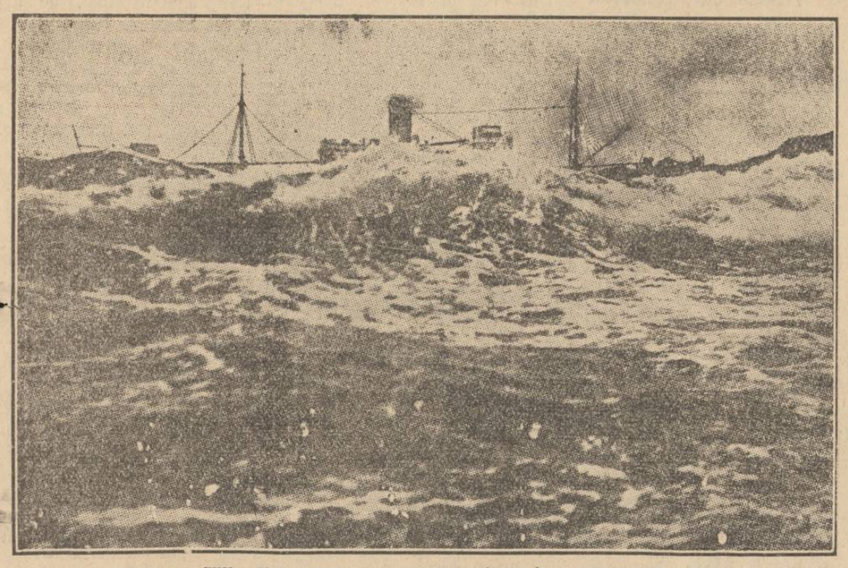

Marele vas american, „Ville d' Azalea" și-a pierdut elicele în apropiere de „Terra Nova" și a rămas în voia valurilor

Conflict consular între Anglia și Soviete

Londra, 24 (Rador). — *Corespondentul agenției „Stefani" transmite:*

Autoritățile sovietice din Londra refuză să vizeze pașapoartele cetățenilor britanici cari vor să plece în Uniunea Sovietelor.

Această măsură a fost adoptată ca represalii contra unei măsuri similare a autorităților britanice din Moscova, hotărită în urma unei divergențe cu privire la reducerea numărului consulatelor respective.

SCRISORI DIN PARIS

Austria și Spania

de RENE SAIVE

Paris, Martie

Infăptuirea Anschlussului și desfășurarea războiului spaniol au provocat o rea stare obștească. Franța a pândit cu multă curiozitate reactiunile celor două țări, în deobște interesate în aceste chestiuni: Italia și Anglia. Se credea aci, că nicidodată Italia nu va tolera ancxarea Austriei la Germania. Nu se credea că, chiar pentru a salva axa Roma-Berlin, Mussolini va îngădui o astfel de lovitură de forță. Prea multe interese evidente împingeau, dealtfel, Italia să adopte în această chestiune o atitudine energică și intransigentă. Trei sute de mii de germani nu trăesc, oare, pe vechile pământuri iridente și nu sunt amenințați și ei să fie absorbiți de regatul italian ? Pe de altă parte, Italia poate asista, fără neliniște, la formarea unui imperiu care, în viitor, va apăsa greu la granițele sale septentrionale ?

Ne reamintim acum acte și cuvinte semnificative. Firește, se evocă vremea apropiată încă — Iulie 1934 — când, spre a salva Austria, Ducele își mobiliza trupele la Brenner, unde încuraja pe eroicul cancelar Dolffuss, apoi pe curagiosul urmaș al acestuia, cancelarul Schuschnigg.

Cum poate să justifice Mussolini noua politică față de Austria ? Interesele pe cari le socotea vitale, în 1934, nu mai sunt oare aceleași ? Adversarul său eventual — Reichul — nu e mai periculos decât acum patru ani ?

Ducele își explică pasivitatea prin motive cari, la Paris, au părut foarte deosebite. In rezumat, Mussolini a declarat că Anschlussul era un eveniment inevitabil și că, în aceste condițiuni, preferase să colaboreze la el, decât să i se opună.

In Franța, „se socotește că acesta nu este nici limbajul rațiunii, nici acela al forței. Și ziarele amintesc declarațiile foarte lămurite pe cari le făcea Ducele la 20 Mai 1925, în fața Senatului italian. „NU E DE AJUNS, SPUNEA EL ATUNCI, DE A GARANTA GRANIȚELE RINULUI. TREBUIE GARANTATE ȘI ACELEA ALE BRENNERULUI. CRED CA SENATUL ITALIAN VA FI DE ACORD CU MINE ȘI MA VA SUSȚINE IN PUNCTUL MEU DE VEDERE, ȘI ANUME CA ITALIA NU VA TOLERA NICIODATA VIOLAREA PATENTA A TRATATELOR CARE AR CONSTA IN ANEXAREA AUSTRIEI LA GERMANIA".

Nu mai înțelegem nimic... Ce s'a petrecut ? Cu prețul cărei complezanțe italiene a fost plătită această atitudine ? Ce făgăduieli a făcut lui Mussolini d. Hitler ? Aceste întrebări ne vin, firește, în minte.

In culoarele Senatului, unde informațiile sunt rare, dar în general, bune, s'a dat o explicație. Iat-o : Hitler și Mussolini s'ar fi pus de acord în privința respectivei expansiuni teritoriale. In vreme ce Italia ar abandona Germaniei tot Estul european și bogățiile ei în grâu și petrol, Germania ar lăsa Italiei „mâinile libere" în Africa și în special, în Africa de Nord. Un plan de invaziune al Marocului ar fi fost chiar fixat.

De sigur, se pot privi lucrurile

(Continuare în pagina 2 a)

O nouă mare grevă în regiunea Parisului

Uzinele „Citroen" ocupate de muncitori

Paris, 24 (Rador). — **In mai multe uzine din regiunea Parisului s'a produs azi o oprire a lucrului.**

La uzinele Citroen, lucrătorii au încetat activitatea la ora 10 și 30, iar până la amiază nu reluaseră lucrul.

Se afirmă că la baza acestei agitații ar fi chestiunea reînoirii convențiilor colective de muncă.

Informat despre agitația care s'a manifestat azi dimineață în unele uzine metalurgice din regiunea Parisului, d. Vincent Auriol, ministru de stat, s'a adresat imediat d-lui Leon Jouhaux, secretarul general al Confederației generale a muncii precum și secretarului Sindicatului lucrătorilor din industria metalurgică, rugându-i să intervină de urgență pe lângă lucrătorii cari ocupă uzinele, ca să înceteze agitația aceasta dăunătoare acțiunii guvernului.

LUCRUL N'A FOST RELUAT

Paris, 24 (Rador). — Lucrul întrerupt azi dimineață în toate uzinele Citroen din regiunea Parisului n'a fost reluat la 13 și 30, ora obișnuită a reînceperii activității uzinelor.

Incetarea lucrului este consecința revendicărilor lucrătorilor dela uzinele metalurgice cu privire la reînoirea convențiilor colective de muncă.

UZINELE CITROEN OCUPATE

Paris, 24 (Rador). — Direcția uzinelor „Citroen" face cunoscut că greva lucrătorilor a fost urmată de ocuparea uzinelor.

Numărul lucrătorilor dela aceste uzine, care au încetat activitatea este de 16.000.

Până la ora 15, nu se semnalase nici un incident.

Deasemeni se anunță că în uzinele de avioane „Caudron" și la o uzină metalurgică din Montrouge lucrul a fost oprit timp de 15 minute.

Sindicatul patronilor din industria metalurgică protestează violent printr'un comunicat împotriva ocupării uzinelor de către lucrători, arătând că deocamdată actualele convenții colective de muncă sunt în vigoare și că modificările cerute de lucrători se găsesc actualmente în studiul ministerului muncii.

ȘI IN POLONIA

Varșovia, 24 (Rador). — Lucrătorii din industria încălțămintei au declarat grevă.

Această mișcare privește 4000 de ateliere și cuprinde 20.000 lucrători.

LUCRARILE PENTRU BUGETUL STATULUI S'AU TERMINAT

Conferința de eri dela ministerul finanțelor

Aseară s'a întrunit la ministerul finanțelor comisia bugetară sub președinția d-lui ministru Mircea Cancicov.

Au participat d-nii: C. Procopiu, Șt. Bogdănescu, Șt. Stănescu, secretari generali, directorii diferitelor servicii și referenții dela oficiul de studii.

In discuțiunile urmate s'a stăruit asupra structurii bugetului general al statului pe exercițiul viitor 1938/39, păsindu-se chiar la o revizuire amănunțită a bugetelor întocmite de fiecare departament și cuprinzând ultimele modificări.

Astfel cifrele bugetelor parțiale au fost definitiv fixate și încă nicio modificare nu va interveni.

Până mâine Sâmbătă va fi gata expunerea de motive a noului buget general al statului, întocmit într'un cadru mai evoluat și având asigurarea echilibrului, printr'o modificare a veniturilor.

S'au prevăzut adăogiri la impunerile directe cu 2%, excepțându-se comerțul și industria, unde reportarea a fost definitiv hotărîtă cu un spor de 10 și 12 la sută.

De asemeni cifra de afaceri va fi sporită cu 1%.

Spre a se păstra o paralelă între diagrama veniturilor, care nu poate fi prea mult urcată, cu aceea a cheltuielilor, unde flexibilitatea plafonului este în funcție de anumite împrejurări cu caracter general economic, se va urma o POLITICA DE SIMȚITOARE ECONOMII.

In deosebi, locurile disponibile din funcțiunile publice, ca urmare a deblocării ce se va face pe ziua de 1 Iunie, nu vor fi complectate decât în cazuri excepționale și numai după 1 August, pe baza legiuirilor atunci în vigoare.

*

In ce privește bugetul actual, anul financiar încetând la 31 Martie inclusiv, încasările în contul acestui exercițiu se vor face numai până la 7 Aprilie și până la 9 Aprilie se lucrează la totalizările generale, în vederea întocmirii situației generale pe 31 Martie 1938.

Eventualitatea unui excedent fiind de actualitate, toate sumele vor fi afectate armamentului, spre a ajuta lichidarea creditelor necesare operații de apărare națională.

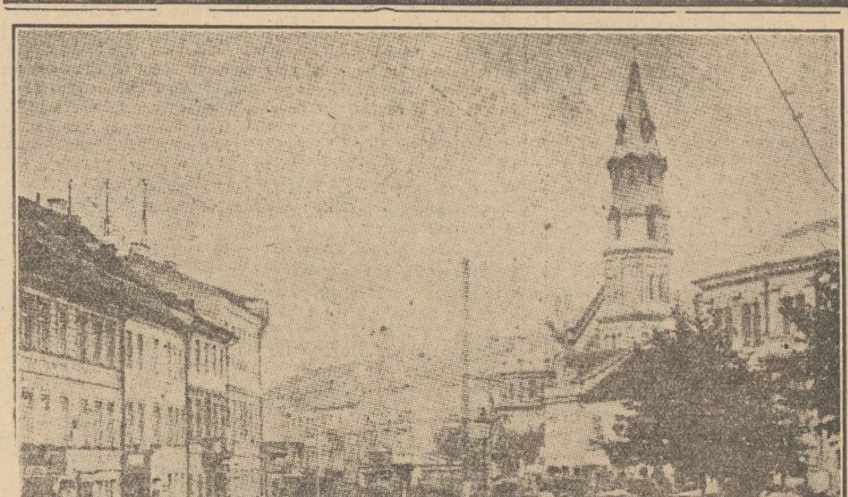

O vedere din orașul Vilna obiectul recentului dife rend polono-lituan.